

Hodnocení diplomové práce – 2024/2025

Jméno a příjmení diplomanta: BcA. Jan Poš

Název práce: Mýtus o hyperrealitě / The Myth of Hyperreality

Název ateliéru: Socha 2

Jan Poš k nám do ateliéru přišel na navazující magisterské studium po absolvování bakalářského studia v ateliéru Time-Based Media na FUD UJEP v Ústí nad Labem. Z předcházejícího studia si přinesl zkušenosti s prací se světlem a prostorovými světelnými instalacemi a jeho přístup k práci byl značně konceptuální. Dlouhodobě se zabýval tematikou vizualizace informace.

Již od počátku studia v našem ateliéru byl Jan zajímavým a specificky zaměřeným studentem. Zpočátku byla jeho práce do jisté míry limitována relativně úzkým rejstříkem prostředků, které používal, ale postupně se tento rejstřík přístupů a materiálů rozšiřoval. Pracoval s nimi daleko volněji a s cíleným zájmem o zkoumání možností využití moderních technologií ve své práci.

Například v projektu *Časová pole* za pomoci počítačové modelace dopadajících kapek vytvořil jakési modely jejich dopadu z tepelně zpracovaných polykarbonátových desek. Striktní počítačový model se zde v průběhu realizace střetával s určitým prvkem náhody a fyzikálními vlastnostmi použitého materiálu. Šlo o jakýsi průnik krajinných, fyzikálních, kosmologických a časových jevů, který byl prezentován ve formě velmi seriózně vědecky působící instalace.

Při svém zkoumání možností transformace a interpretace digitálních dat a modelů do reálného materiálního světa se Jan postupně posunoval od striktního až „vědeckého“ přístupu ke stále volnějšímu procesu převádění digitální informace do reálného materiálu a prostoru, jak tomu bylo například v případě variabilních objektů na jeho samostatné výstavě v Chemistry Gallery v roce 2023.

V následné klauzurní instalaci se pak obsahově jeho práce posunula až k tematice mytologie. Vycházel zde z mýtu o Ikarovi, ale téma uchopil velmi svérázným technicistním způsobem, který by bylo možné v důsledku popsat jako pokus o „technické měření“ mytologických motivů.

Ve své diplomové práci pokračuje v osobitém přístupu k mytologické tematice. V použití výtvarných prostředků navazuje na jeden ze svých předcházejících projektů, kde inspiraci mnohoúhelníkovými kameny kyklopského zdiva převáděl do keramických elementů pokrytých speciální metalickou glazurou. V diplomové práci Jan tuto technologii postupně zdokonalil a zvláštní neuchopitelný zrcadlový povrch mnohoúhelníkových objektů se stal klíčovým vizuálním prvkem jeho diplomové práce.

Z těchto dílčích keramických objektů složil ústřední objekt celé instalace – jakýsi rozměrný „meteorit“ jakoby vynořující se z vodní hladiny. Spolu s dalšími částmi instalace – led panelem (zobrazujícím vždy jen omezený pohybující se výsek skenovaného objektu), snímaným vnitřním zvukem objektu a architektonickým řešením instalace s lávkami pro pozorovatele – pak vytváří prostředí podobné výzkumnému pracovišti či archeologickému nalezišti.

Janova práce je velmi obtížně interpretovatelná a obsahuje mnoho významových rovin, které Jan částečně rozkrývá ve velmi dobře zpracované textové části diplomového projektu, naštěstí však zde ještě mnohé zůstává skryto.

Janova instalace diplomové práce v mnohém připomíná scénu s černým monolitem ze známého vědeckofantastického filmu Stanleyho Kubricka *2001: Vesmírná odysea*, kde tento záhadný až magický objekt zřejmě umožňuje propojení napříč dimenzemi lidského poznání.

Považujeme také za důležité zmínit, že v průběhu studia se Jan úspěšně zapojil do spolupráce s ateliérem architektury AVU. Práce v architektuře a veřejném prostoru se zdá být i do budoucna jeho silnou stránkou, v nedávné době vyhrál soutěž na umělecké dílo ve vestibulu stanice metra Florenc, na jehož realizaci v současné době pracuje.

Diplomovou práci Jana Poše považujeme za velmi zdařilou a doporučujeme ji k obhajobě.

Navrhovaná známka: 1

Datum: 4. 6. 2025

Vedoucí pedagog: doc. akad. mal. Tomáš Hlavina, Ph.D., MgA. Jimena Mendoza

The image shows two handwritten signatures in blue ink. The first signature, on the left, is 'Tomáš Hlavina' and the second, on the right, is 'Jimena'. Both are written in a cursive, flowing style.